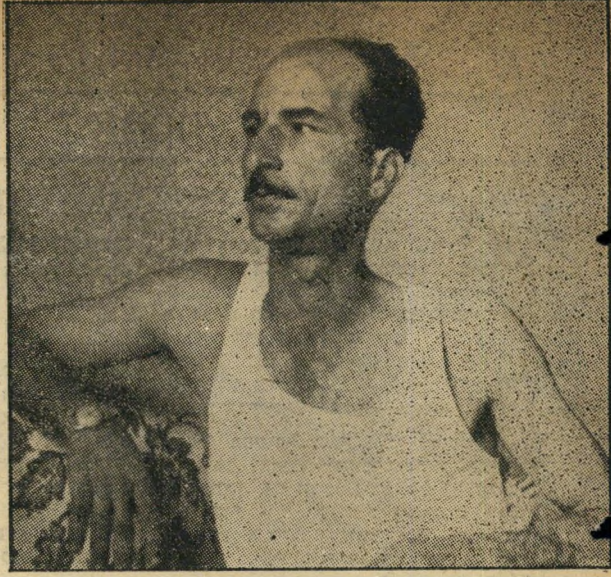

בולי מוצרים שאהה תשי"ט

יום
ההופעה
יב' באלול
27.8.1958

חברי-בצרה ווישני

...רושם של שקרנים... הפיל והעליל... עלילה דמיונית... מחוסרת כל יסוד...

של אחד הבתים ברחוב הכובשים בתל-אביב, האחים מורחי, שנמצאו במקום, נע-צרו, מהכים עתה לבירור דינם.

בבית-המשפט טענו האחים מורחי כי לוטפי קינא בהם, אחרי שהתידו עם יפה מורחי, ידידתו. לוטפי נתן ליפה את פח החאשיש כדי שתחביאו בחדר המדרגות של ביתה ביום בו ביקרו אותה האחים, הודיע על כך למשטרה.

עתה, אחרי הרצח, פנו החוקרים לעבר האחים מורחי, כשם שהחלו לחקור את קרוביהם של יפה מורחי ושל מלכה אלפסי. הסמל נסים ענתבי, איש המחלקה הכלכלית של המשטרה, שהיה בשעתו המומחה לי עניני ערבים במשטרת-יפו, נקרא לעמוד בראש החקירה. אנשי המטה הארצי ידעו כי ע.מ.מ. חיים פלסר, מפקד הנפה הדרומית ביפו שממיו לא חקר תיק משט' רתי כהלכה, לא יוכל לנהל חקירה רצינית כמו זו של רצח זריפה. ענתבי, שהצטיין בחקירת חברות רצח בע"מ בשנת 1954, החל לפעול במרץ.

האליבי: קצין המשטרה. בהתר גשות הלילה הראשון, כשפלסר הבלתי-מנוסה מנהל את החקירה תוך כדי פליטת הצהרות על "רצח קלאסי" וסיפורי מעשיות אחרים, נעשה המשגה הראשון: טביעות הרגלים הטריות, שנשארו בפרדס מסביב לבית, לא נלקחו עליידי חוקרי המשטרה. הטביעות טושטשו כולן במצוד הענק וחסרה-הערך של עשרות שוטרים, שנקראו לפעולה בפקודת פלסר.

כיוון החקירה הופנה מיד אל אויביו של נבולסי:

- **האחים מורחי** נעצרו ונחקרו. הם הוכיחו אליבי לליל הרצח, שוחררו מיד.
- **עשרות מברחים** ואנשי העולם התחתון נעצרו לחקירה. כולם שוחררו אחרי שעות אחדות.
- **מלכה אלפסי**, ששמרה טינה ל-זריפה, נעצרה.

החוקרים פנו גם ללוטפי עצמו. זיהו לו אליבי מצויין: בליל הרצח ישב במשך שעות רבות עם קצין המשטרה ע.מ.מ. גיי נוסר והסמל ברדה, ראשי המחלקה למלחמה בסמים משכרים. יחד אדם ישבו גם כמה כתבי עתונים, שגינורט הבטיח להם להשתתף בפעולת הפישה מוצלחת.

בחקירה הוברר כי האליבי אינו מושלם. הסתבר כי נבולסי נעדר מחברתם של אנשי המשטרה ליותר מחצי שעה. בפרק זמן זה, טוענים החוקרים, יכול היה לבצע את הרצח. נבולסי נעצר מיד, אך לא רצה להשיב לשאלות: "אין לי מה להגיד", השיב לחוקרי.

החקירה נמשכה. החוקרים, שהגיעו ל-מבוי סתום, המשיכו לנסות ולפתור את החידה הבלשית: מי רצח את זריפה גבר' לסי? בעלה, שקציני משטרה משמשים לו כאליבי, או אויביו הרבים שרצו לנקום בלוטפי על הידיעות שהיה מספק גנדם?

השוודר בעל שן הזהב

בעשר בבוקר של יום ראשון השבוע צלצל הפעמון בדירת משפחת בלקין, בי-רחוב חובבי ציון 59 בתל-אביב. בטי בלקין (40) פתחה את הדלת. צעיר רוה וגבוה, בעל שערות שחורות, מצח מתקרח ושפמפם קטן מתחת לאפו, כששן זהב (המשך בעמוד 16)

את הודעת רשות הפיתוח על אישור תבי-עתה ועל העברת חלק גדול מרכוש הדי-ריה בהזרה לרשותה. לוטפי דרש מאשוחי להעביר את הרכוש לידיה. זריפה התנגדה. גם אחרי שזריפה חזרה הביתה לא נסקרו המריבות.

לפני שבועים שוב הגיע הסכסוך לשיא. זריפה התנפלה על מלכה אלפסי, פצעה אותה בזרועה. מלכה, שנלקחה לבית-החולים דונולו ביפו, נחקרה במשטרה, אך סירבה להעיד נגד זריפה. לחוקרים ספרה כי נפלה ונפצעה. "אני עוד אעשה אתך השובון", אמרה לזריפה ביום בו חזרה מבית-החולים לבית נבולסי.

השבוע פלחו ארבע יריות-אקדח את דמי-מת הלילה בפרדס סיקסיק, "זריפה!" נש-מעה קריאה חדה לפני שנורו היריות. כתה של זריפה בת השש ומלכה אלפסי, שרצו החוצה למשמע היריות, מצאו את זריכה כשהיא מתבוססת בדמה, הרונה מי-פגיעת קליע של אקדח קולט אמריקאי בראשה.

פח בחדר מדרגות. בשעה אחת בי-לילה חזר לוטפי לביתו, שתוי, למראה הדי-שוטרים הרבים שהקיפו את הבית ישטי-פרו לו על מה שאירע, פרץ הבעל בבכי, קרע את בגדיו וצעק בהיסטריה: "ידעתי שיעשו לי את זה, יש לי הרבה אויבים." לוטפי צדק. אויביו היו מרובים, בכל רחבי העולם התחתון העוסק בהברחת סמים. רק לפני כשנה מסר לוטפי למשטרה על פח חאשיש שהיה מוחאב בחדר המדרגות

רפאל הלפרין בקייטנתו
הבמאי לא ידע

עדי-שקר ליטו

מפרסדי מסמיה שבכביש ירושלים-באר-שבע. משם עבר סוף-סוף בחזרה ליפה, אותה עזב בשנת 1948.

כבר במסמיה התגלגל לוטפי נבולסי אל מול כוחת משקפותיהם של אנשי החוק. הצעיר הערבי, שעסק בגידול ובמכר צאן ובקר, היה מבוזבז סכומי כסף עצומים לעתים תכופות, משך אליו את תשומת לבם של בלשי המשטרה. לוטפי, שהיה סבור כי קשרים שיקיים עם משטרת ישראל יצילו אותו בכוא היום, כשהחוק ישים עליו את ידו, טעה: אנשי המשטרה גילו כי הוא עוסק בהברחת סמים משכרים, חא-שיש ומורפיום, ומכירתם.

גינת ירקות בפרדס. עסקיו של לוטפי פרחו ושגשגו מיום ליום. על אף העובדה שבלשי המחלקה הכלכלית העוסי-קום במלחמה בסמים משכרים החלו להשגיח על צעדיו, לא חדל החזור הערבי בן למש-פחת נבולסי העשירה ורבת ההשפעה, מי-עיסוקותיו המפוקפקות. כשנסגרה עליו טבי-עת אנשי החוק, פנה נבולסי לאנשי הדי-משטרה, הציע להם את שירותיו כמודיע משטרה.

בביקוריו הרבים בתל-אביב, בין הברחה אחת לשנייה, הכיר נבולסי (31) בהורה יהודיה בשם יפה מורחי, אתה נפגש לרא-שונה במסעדה השייכת לאביה. נבולסי, ש-היה כבר אז אב לשלושה ילדים קטנים, ובצל לאשה צעירה, העתיר על יפה מורחי את רגשי-חיבתו, ביזבו אלפי לירות בני-לויים אתה. ההיים בביתו במסמיה נעשו קשים מיום ליום. ידידי משפחה סיפרו לזריפה, אשתו של לוטפי, על מעשיו של בעלה. מריבות וסיכסוכים פקדו את הבית שבפרדס הגדול.

אחרי שעבר לגור בתל-אביב, הידק נבול-סי עוד יותר את קשריו עם יפה מורחי. עסקי ההברחה שהסתעפו מאד, כשהוא נהנה מחסות המשטרה, לה סיפק שפע של ידי-עות, הכניסו לנבולסי סכומי כסף עצומים. כדי לחפות על מעשיו הבלתי-חוקיים, גיי-דל המברית ירקות בחצר ביתו, מכר אותם כביכול לפרנסתו.

שיטותיה של נבולסי היו פשוטות: אחרי שביצע כמה הברחות מוצלחות, היה מודיע למשטרה על הברחת-סמים ששותפיו עומי-דים לערכה. השותפים המרומים לא ידעו כמובן מי הוא המוסר על פעולותיהם. הדי-משטרה היתה מביאה אותם לדין, כולאת אותם בבית-הסוהר לפי פסק-דינו של השו-פט.

מלכה נפצעה בזרוע. בבית המש-פחת הגדול בפרדס סיקסיק התנהלו חייו של לוטפי נבולסי תוך מריבות בלתי-פוס-קות. אחמד נבולסי (28), אחיו של לוטפי, הביא לבית-אחיו את אוהבתו היהודיה, מלי-כה אלפסי. לנוכח יהודיה שניה זו פקעה סבלנותה של זריפה אשת-לוטפי.

לוטפי, שהיה חוזר הביתה שיכור, הרביץ לא פעם לזריפה, זריפה, מצידה, היתה מת-נפלת על מלכה ומכה אותה. באחד הימים חזר לוטפי כשהוא שתוי. אתה הביא בחורה זרה. זריפה ברחה או מן הבית, העתיקה את מגוריה לביתה של אחת ממשפחות הערבים המכובדות ביפו. רק שליחים-מתוו-כים שבאו לזריפה, והבטיחו לה בשמו של בעלה כי יסור מדרכו הרעה, החזירו את זריפה לבית בעלה, אחרי שבועיים.

זריפה לוטפי היתה עשירה מופלגת בי-זכות עזמה. זריפה, בת למשפחת פרמאחי-עתירת הנכסים, תבעה את רכוש הוריה, מיד כשהגיעה בחזרה לישראל. סמוך לי-יום בו ברחה מבית בעלה, קיבלה זריפה

- בדרך 17
- בדרך 17
- לאן נלך??
- לפיקולרי!!!

פיקולרי

עוד ימים ספורים בת"א
יום ג' ה' 4.30-8.30

אל תחמיץ

ברטיסים: כנף, רוקוקו, כרטיס
קופת פאר מ'2 אח"צ

בקרוב בירושלים